

Професійне становлення особистості

Анастасія ВІТЕР, здобувач освіти

Науковий керівник – Олександр ТИНЬКОВ, канд. психол. наук, доц.

*Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Професійне становлення – це продуктивний процес розвитку та саморозвитку особистості, освоєння та самопроекування професійно орієнтованих видів діяльності, визначення свого місця у світі професій, реалізація себе у професії та самоактуалізація свого потенціалу у досягненні вершин професіоналізму.

Особистість оцінює професію як можливість задоволення в ній дедалі більшої кількості своїх потреб.

У ході пізнання людиною навколишнього світу, включеного в реальну професійну діяльність і підпорядкованого її цілям, відбувається відображення виробничої ситуації, яка є системою об'єктивних і суб'єктивних факторів, що детермінують діяльність.

Вирішальну роль у формуванні адекватного уявлення про професію - відіграє зміст професійного навчання, зокрема співвідношення між теоретичною та практичною його частиною, а також соціально-економічні умови та соціально-професійні групи.

Основним питанням формування професійних здібностей є питання про те, як із загальних здібностей розвиваються здібності професійні. Відповіддю на це питання є концепція функціональних та операційних механізмів, що забезпечують розвиток будь-якої психічної функції, запропонована психологом Б. Г. Ананьєвим.

Одне з основних завдань психологічної науки і практики полягає у допомозі людині найбільш повно та ефективно реалізовувати себе в праці, отримувати задоволення від трудового процесу на основі вивчення психологічних закономірностей трудової діяльності, ролі психічних функцій та їх індивідуальних особливостей у реалізації трудових завдань, характеристик - процесу взаємної адаптації людини та засобів, змісту, умов та організації діяльності.

Сучасна система вищої освіти покликана створювати відповідні умови для підготовки компетентного фахівця, орієнтованого на постійний професійний розвиток, самовдосконалення, що забезпечить у подальшому високий рівень конкурентоспроможності, професійної мобільності, продуктивності професійної діяльності і, як наслідок, кар'єрне зростання та самореалізацію. Крім успішного оволодіння необхідною базою знань і вмінь відповідно до специфіки обраної спеціальності, важливим також є володіння максимально вираженими професійно-необхідними якостями та практичними навичками, що є передумовою ефективного здійснення основних функцій на будь-якому етапі професійного становлення особистості. Найважливішою психологічною умовою розвитку професійної компетенції майбутнього фахівця в період навчання у вузі є професіоналізація його психологічної підготовки.